

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **R. K.**, zastoupeného JUDr. Miroslavem Pavlasem, advokátem se sídlem Ostrava, Fügnerova 12, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 27.7.2012, o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované ze dne 20.4.2012, o **odnětí invalidního důchodu,**

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 27.7.2012 č.j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení žalobci odňala od 22.5.2012 invalidní podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů, neboť žalobce podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné ze dne 12.4.2012 již

není invalidní. Podle tohoto posudku poklesla u žalobce z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost pouze o 25%. Žalovaná při vydání napadeného rozhodnutí vycházela z posudku vypracovaného o invaliditě ze dne 28.6.2012, dle kterého míra poklesu pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla u žalobce určena ve výši pouze o 25%, a to podle kapitoly IV, položky 2, písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb.

Proti shora uvedenému rozhodnutí podal žalobce včasnou žalobu, v níž namítal nesouhlas s posudkovým hodnocením, které se odvolává na onemocnění diabetes mellitus. Podle názoru žalobce je rozhodující příčinou jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu Sudeckova osteodystrofie s artrotickými změnami. Jeho denní aktivity jsou omezeny i v pracovní činnosti. Trpí bolestmi hlavy, mravenčením, trnutím a bolestmi v končetinách, které brání spánku. Problémy má s pravou dolní končetinou se silnou bolestí v případě zátěže, s vysokým tlakem, adenomem pravé nadledvinky, hyperplazií levé nadledvinky a glaukomem obou očí. Pokud vykonává pracovní činnosti, činí tak s mimořádným úsilím a přemáháním bolesti, únavy a dalších syndromů.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 27.7.2012 č.j. X, připojeným posudkovým spisem žalobce vedeným u OSSZ v Karviné a posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, pracoviště Ostrava (dále jen „PK MPSV ČR“) ze dne 28.11.2012 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobkyně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobci byl v roce 2006 přiznán plný invalidní důchod, který pobíral až do 5.5.2008, kdy byl hodnocen částečně invalidním. Dne 12.4.2012 posoudil jeho zdravotní stav v rámci kontroly invalidity lékař pověřený vypracováním posudku pro OSSZ v Karviné se závěrem, že u žalobce se již nejedná o invaliditu prvního stupně, neboť pokles pracovní schopnosti činí podle kapitoly IV, položky 2, písm. b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. 25%. Na základě tohoto posudkového hodnocení vydala žalovaná rozhodnutí ze dne 20.4.2012, kterým žalobci invalidní důchod od 22.5.2012 odňala.

Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce shora uvedené námitky, na základě kterých byl dne 28.6.2012 posouzen lékařem ČSSZ se závěrem, že není invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 25% podle kapitoly IV, položky 2, písm. b). Na základě tohoto posudkového hodnocení pak žalovaná vydala napadené rozhodnutí ze dne 27.7.2012.

Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, pracoviště Ostrava, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2

zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace ošetřujícího lékaře MUDr. K. a jeho nálezu ze dne 7.3.2012, z lékařských zpráv diabetologie MUDr. W. ze dne 13.1.2012 a 12.4.2012, ortopedie MUDr. T. ze dne 1.3.2012, nálezu očního MUDr. S. ze dne 19.1.2012, interního nálezu MUDr. F. ze dne 1.3.2012, MUDr. T. ze dne 9.1. a 29.5.2012, z úplné spisové dokumentace OSSZ Karviná a dále z lékařských zpráv, které žalobce předložil při jednání posudkové komise. Jako rozhodující zdravotní postižení uvedla posudková komise v případě žalobce diabetes mellitus, a toto zdravotní postižení podřadila pod kapitolu IV, položku 2b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., podle které stanovila pokles pracovní schopnosti 25%. Horní hranici procentuálního rozpětí uvedené položky zvolila posudková komise i s ohledem na další zdravotní omezení žalobce (esenciální hypertenze st. II., obezitu, HLP syndrom, adenom pravé nadledviny, stav po zlomenině báze metatarzu II.-III. na prvé noze při úrazu dne 12.4.2005 s rozvojem Sudeckovy osteodystrofie, omezení hybnosti a počínající artrotické změny na pravém hlezně a chronický jednoduchý glaukom). Posudková komise dodala, že zdravotní postižení ostatní není takového stupně a rozsahu, které by odůvodňovalo stanovení vyšší procentuální míry poklesu pracovní schopnosti žalobce. Dle oční dokumentace je žalobce léčen pro jednoduchý glaukom, který je léčbou stabilizován a nezpůsobuje dosud komplikace, adenom ledviny je dosud funkčně nevýznamný, kdy se nejedná o feochromocytom a hypertenze je rovněž korigována léčbou. Od posledního posudkového hodnocení nedošlo u žalobce ke zhoršení zdravotního stavu, došlo naopak k přiměřené stabilizaci.

Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí 27.7.2012 již nebyl invalidní. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobce činil 25% a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobce ve složení z posudkového lékaře a dalších odborných lékařů – internisty, tedy lékaře z oboru nemocí, jež je dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobce. K datu vydání

napadeného rozhodnutí pak byl žalobcův zdravotní stav posouzen ve smyslu ust. § 39 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů a pokles jeho pracovní schopnosti pak byl posouzen podle vyhlášky č. 359/2009 Sb. Výše citovaný posudek PK MPSV ČR krajský soud, jakožto stěžejní důkaz považuje za úplný a dostatečně přesvědčivý. Posudková komise vycházela z kompletní zdravotní dokumentace žalobce a postihla veškerá zdravotní omezení žalobce, což ostatně žalobce sám potvrdil. Nelze v neposlední řadě také pominout to, že se posudková komise s posudkovým hodnocením zcela ztotožnila, jak s dříve podanými posudky lékaře OSSZ v Karviné, tak i posudkového lékaře ČSSZ v rámci námitkového řízení. Posudková komise ve shodě s těmito posudky dříve podanými rovněž učinila závěr, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je diabetes mellitus II. a nikoliv další zdravotní omezení uvedená v diagnostickém souhrnu onemocnění žalobce. Naopak tato další omezení podle posudkového závěru nezpůsobují vyšší procentuální pokles pracovní schopnosti a co se týče dřívějšího posudkového hodnocení, došlo podle PK MPSV ČR k přiměřené stabilizaci zdravotního stavu žalobce. Krajský soud proto neshledal důvodným důkazní návrh žalobce, aby byla zkoumána znalecky otázka jeho rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, tedy zda je to právě konstatovaný diabetes mellitus II., či ostatní zdravotní příčiny.

Jelikož žalobce k datu 27.7.2012 neplnil zákonné podmínky invalidity, k uvedenému datu nebyl invalidní, a proto mu invalidní důchod nenáležel. Žalovaná tedy nepochybila, když napadeným rozhodnutím zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení, kterým invalidní důchod žalobci v souladu s ust. § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění odňala.

Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl, neboť není důvodná.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zák.č. 582/1991 Sb. v platném znění).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 23. května 2013

Samosoudce:

JUDr. Petr Indráček